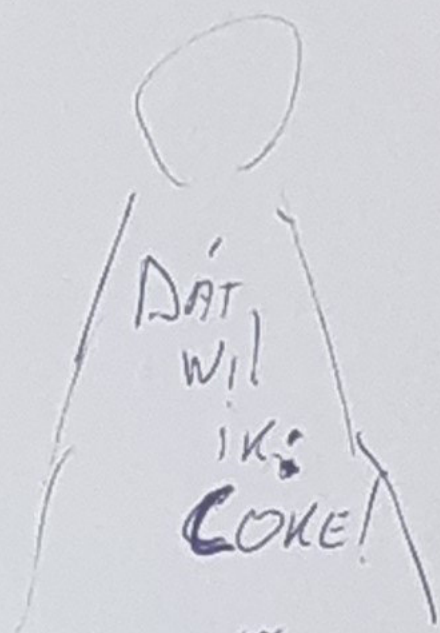
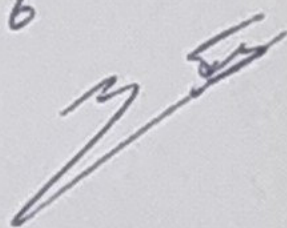

HANS VAN Dasselnaar

VANAF 5 OKT. 2016

Boek 5

ZOEM, ZOEM.

1

EEN HEE' VERVELEND MUGGETJE,
DEED VRIJWEL ELKE MACHT BIJ MIJ EEN VLUCCERTJE.
~~DAN HAD ZE~~ ^{HAD DAN} ~~HET OP~~ MIJ GEMUNT,
VOOR HAAR EENZAM HOOGTEPUNT,

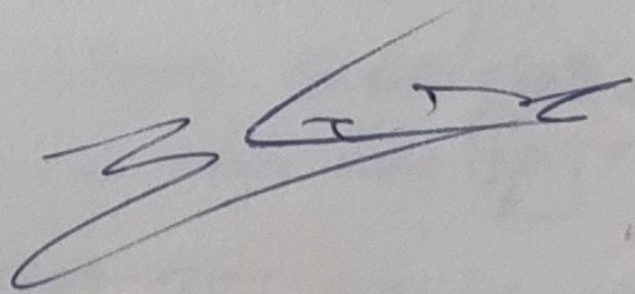
AL HOEFDE IK ER NIET VOOR TE BETALEN
HET ONGEVRAAGDE TATOEËREN,
DEED MIJ STEVIG BALEN.

STEDS MAakte HET EIGENWIJZE PRIKKERTJE,
BIJ MIJ EEN NIEUW VERHEVEN STICKERTJE

AL DAT DEMONISCH EN SATANISCH BLOEDGENOT,
SLOEG IK ^(LUTTER) MET EEN KLAP ^(PLATS) SPONTAAN KAPOT.

TROTS RECHT IK NU MIJN RUG

DE RUST IS WEER TERUG!

TATOO

IK WEET SOMS ZOMAAR WAT EEN MENS BESIET,

IK ZIE VAN WIE Hÿ HOUDT, OF HIELD.

IK DOORGROND WAARAAN Hÿ LYDENS KLUWENT
VOORAL ALS DE ZON UITBUNDIG SCHÿNT.

IK VOEL Mÿ PLOTS, SPONTAAN HEEL HELDERZIEND

IK KREEG DIE KENNIS ONGEVANGDEN ONVERDIEND

DE VREEMDELING, DIE DAAR IN DE ZON ZO ZIT,

WORAT OPEENS EEN SOORT FAMILIELID,

NWIK KÿK NAAR ZÿN ONTBLOTE LÿF.

~~AN~~ DOOR EEN KEUR AAN TATOO'S STÿF.

Hÿ IS NIET LANGER MEER EEN ONBESCHREVEN BLAD

IK LÿES HEM DROOG, MAAR OOK ZEEWATER-NAT

ZÿN HUID VERTELT Mÿ ZÿN VERLEDEN

DOOR DE PLAATJES, WANN ZÿN PRIVACY ^{GETROED} ~~VERTREEDEN~~.

NAALDEN PRIKIEN DOOR DE TÿD,

OP ZÿN HUID EEN NIEUWE IDENTITEIT,

DIE HEM NU LEVENSLANG BEGELEIDT.

ER IS ALLEEN NOC RUIMTE VOOR WAT SPÿT

NU MOET ~~Hÿ~~ ^{JE} Hÿ DOEN MET WAT JE HEBT

TOT JE MET HUID EN HAAR VERLEPT.

Als ik mijn bril afzet,
 verwaagt mijn zicht tot vlekken.

Uit mijn prostaat,
 voel ik het zaadvocht lekken.

Mijn spieren,
 kort en stijf,
 pijnigen mijn uitdijend lijf.

Vol bulten en met vlekken,
 hoor ik bij het strekken,
 mijn lichaam zich krakend verrekken.

Nu krijg ik ook een hoorapparaat
 Ik hoor geen bel meer, als hij gaat.

OnheilsPELLEND luid,
 komt wind,
 ongevraagd, mijn darmen uit.

Mijn muzikale Billen,

DOEN mijn BOSSEN NEUSHAAR STEVIG TRILLEN.

Mijn STOEL VERSCHUIF IK, MOEIZAAM,
NAAR zijn DOEL.

Hij is voor mij NIET MEER TE TILLEN,

Al zou ik DAT OOK ZO GRAAG WILLEN.

Mijn RUG KAN HET NIET MEER VERDRAGEN.

Ik BEN BEHOORLIJK AANGESLAGEN.

DE pijnlijk, REPETERENDE SCHEUTEN,
BESTRIJD ik, MET EEN FLINK AANTAL NEUTEN.

ZE VERSTERKEN DE MEDICATIE, DIE ik NEEM,

WAARDOP mijn BUIKOMVANG ZWELT,

ALS EEN MEWS MET HONGER OEDEEM

MET MIJN HOOFD KNAALROOD,
EN MET MIJN HANDEN WIT.

ZIT IK NU,
MET GEMENGD GEVOEL,
TE WACHTEN IN MIJN STOEL.

IK BEN NU 50

EN MET WERKELZ KLAAR,
MAAR IK MOET NOG GAUW,
EEN TWINTIG JAAR!

GEDONDAG - PREEK.

IK BEN DE SCHEPPER.

IK HEB U DE GROND ONDER
UW VOETEN GEGEVEN,

OM DAAR IN GEMEENSCHAP EN
VREDE TE LEVEN.

HEET IS DAAROM NIET TE VERTEREN
DAT U, IN MIJN NAAM,
LOOPT TE POLARISEREN.

IK SCHIEP U NIET OM BOMMEN TE LEGGEN,
WANNEER MENSEN MIJ ANDERS ZIEN,
OF EN IETS ANDERS OVER ZEGGEN.

DAT MOET STOPPEN,
WANT IK BEN ALMACHTIG GENOEG,
OM MIJN EIGEN BOONTJES TE DOPPEN.

IK VERZOEK U, AL DAT GEWELD,
ONMIDDELIJK TE STAKEN
EN VAN MIJN AARDSE CREATIE,
GEEN ALTERNATIEVE HEL TE MAKEN

J. v. DAB

ARBEIDSVLIJT

1

DE NAUWGEZETTE PIROUETTE,
DIE ZY DAARNET HEEFT NEERGEZET,
LAAT HEEL HAAR WERELD TOLLEN,
MAAR HET PUBLIEK KLAPT DOOR HET DOLLEN.

MET EEN SCHIJNBARE NASTE TRED,
HAALT ZY HAAR STOEL NOG NET.

VLAAR VOOR HET VOLK,

DAT ADEMLOOS, NU AANDACHTIG OP
HAAR LET.

ZE KON ZO VAAK RECHTOP OP TENEN LOPEL
NU MOET ZE DAT DAN EVENTJES BEKOPPEL.

BENEFEL ZWAART ZE,

NAAR HEN, DIE NU HARTSICHTELIJK ROEPEN
EN HAAR OP NIEUW MET JUICHEN
PAAIEN

HET IS DE ROEM, DIE HAAR MAAN
STEEDS BIJFT AAIEN.

- DAN -

DAN ZOEKT HAAR LEGE HOOFD,
LOMP STEUN, OP HAAR TRAINSTERS
RANKE BURST,
DIE DAARDOOR, AL HAAR KOFFIE
UIT HAAR KOPJE MORST,
WAARNA DE KOM ZICH VULT,
MET ~~ZILTE~~^{ZILTE} TRANEN.

J. J. Dasseman

4 NOV. 2021

Lis Mem

1

ZE KIJKT ONBEWOGEN,
MET TROUWE KOLIEBOGEN,
NAAR HET RONDTOLEND STADSVENKEER.

ZE PROEFT, IN AL DIE DRUKTE, TOCH DE
SFEER,
VAN STIKSTOF, AUTOMATISCH UITGESTOTEN.

HET HANGT DAMPEND BOVEN HET WATER
EN DE BOTEN,
VAN HET VAREND VOLKSVERMAAK.

~~DEER~~ VOOR DE
HET GELD BELUSTE ZAAK,
GRAAN DE BRUGGEN TELKENS SPOORSLAGS
OPEN,
WANT HET VOLK MOET IN DE STAAN WAT KOPEN.

DAAR WORDT DE PRINSENTUIN GEVONDEN
EN GEKOZEN,
OM IN HET GRAS WAT TE VERPOZEN.

ZE HOORT DE KLOKKEN VAN DE OLDEHOF.

ZIJN GESTALTE HANGT VERZAKT, EEN
BEETJE SCHUIM.

GEEN KOE DIE HIER DE RUST VERSTOORT.

DE MEESTEN ZIJN VERJAGD,
OF IN GETALLEN UITGEMOORD!

DE UITGESTOTEN GASSEN OP
LAND EN WATER

EH DE BEIDE WATERKANTEN,
KOMEN VAN DE SPEELTJES VAN
DE RECREANTEN.

DAAR LIJKT US MEM VAN WEGGEBEEND

NU STAAT ZE DAAR VEE/ZEGGENA,
MAAR VERSTEEND!

ROKJESDAG

1

DIT IS DE DAG.

DE DAG DAT HET WEER MAG!

JAJA EINDELIJK, VANDAAG WEER ROKJESDAG.

WE ZATEN ER EEN WINTER OP TE WACHTEN
WE GAAN ER SNEEL OP UIT.

DE VOORJAARSZON, OP BLOTE, BLEKE HUID.

WEG GRAUWE SLUIERS, DONKERE
NACHTEN.

NU IS ER ~~DE~~ ZON,
OM DIE ELLENDE TE VERZACHTEN.

HARTSTOCHT KLOPT WEER OP DE DEUR
MET LEVEN KRÛGT WEER KLEUR.

DIT IS DE TIJD,

DAT SCHOONHEID ECHT GEDÛND

HET IS NU HIER,

(ROKJESANG 2)

WAT EEN ~~PRACHTIG~~ ^{PRACHTIG} TEVEN ~~HEB~~ ^{HEB} ~~LIJKER~~
MÏJN OGEN ZEER, VAN KÏJK PLEZIER.

DOOR ^{DE} FLANERENDE VROUWEN,
JUBELEN ^{DE} PRIEMENDE BORSTEEN,
LITBLINDIG MET DE KORTE,
WAPPERENDE ³ ROKJES MEE,
ZÓ ZÏJN MAN ÉN VROUW,
OP STRAAT GEMEEL TE VREE.

IK VOEL DE LENTE KRIEBELEN,
VAN MÏJN ONDERBUIK,
TOT AAN MÏJN KNIE.
TERWÏJL MÏJN HART ZICH VULT,
MET NIEUWE ENERGIE.

IK ONDERARUK EEN LICHT OPKOMEND GEFLUIT,
ALS JÏ VOOR MÏ, JE VOLLE LIPPEN TUIT.

IK WEET DIT IS EEN VOORJAARS AROOM
DIE STOPT STRAKS, ZONDER SCHROOM
EN WAAIT MET REGENSLAG WEER UIT.

4 NOV. 2021

J. v. Dassel

HET WONDERBOLLETJE

DE AARDBOL GEEFT AL LANGE TIJD,

~~V~~ASTHEID EN OOK ZEKERHEID.

MET ONZE BENEN STEVIG OP DE GROND,

DRAAIEN WIJ VEILIG IN HET ROND.

HET IS DAN OOK ZONNEKHAAR.

WIJ ZIJN HIER,

EN HIJ IS DAAR!

ZO WIJZEN ZIJ, DIE ONVOORWAARDELÏJK
GELOVEN,

MET HUN VINGER, WIJS NAAR BOVEN.

TOCH GEBEURT ER STEEDS EEN WONDER,

WANT WAT NU BOVEN IS,

IS OVER TWAALF UUR ^{WEER} ONDER.

DE DONKERE DAGEN.

HET IS EEN SLECHT VOORUITZICHT,
A) DAT FIETSEN ZONDER LICHT.

WANT WIE VERDUISTERD RONDFIETST,
IN DE DUISTERNIS OP STRAAT.

WACHT GEWOON,

TOT HEM INEENS EEN LICHT OPGAAT.

FIETTERS ZONDER LAMPEN,
LYKEN PAS HET LICHT TE ZIEN
EN WERKELIJK TE VREDEN,

ALS HET MET EEN ENORME KLAP,
PLOTS UIT HUN OGEN WORDT GEREDEN.

HET HEILZAME VERGETEN.

ALS HERINNEREN NIET MEER LUKT.

ZWIJG JE ONUITGESPROKEN,
ZWAAR BEDRUKT.

WANT ONTHOUDEN IS,
ONTHUTSEND BEANGSTIGEND EN
ONGELOOFLIJK ADEQUAAT,
ALS HET NABIJ VERLEDEN,
ZOMAAR VERULIEGEN GAAT.

ZO VERVAGEN,

DE GEZICHTEN VAN ALLE DAGEN,

TERWIJL JE RAAKT DE NAMEN KWIJT,
TERWIJL ZE ZICH VERMENGEN MET DE TIJD.

JE WEET NOG WEL,

WAAR AAN JE LIJDT,

MAAR JE KAN SLECHTS LIJZAAAM WACHTEN,
TOT DE ZIEKTE JE BEVRIJDT, VAN ALLE
HERINNERENDE GEDACHTEN

FAMILIE DRAMA

ZE WISTEN HET NOG MAAR EVEN;
ZE HADDEN ALLEBEI NÓG EEN PAAR NEVEN
DAT KWAMEN ZE TE WETEN,
TJJDENS HET UITGEBREIDE ETEN,
ONVERSCHROKKEN,
WERDEN DE FAMILIEBANDEN,
DAAR VERDER AANGETROKKEN.
HET WAS EEN INTENSIEVE BELEVING,
DIE ZE DEELDEN MET HUN OMGEUING.

OPGEPAST!, ZEI IEMAND.

NEVEN ZORGEN VOOR VEEL OVERLAST.

IK LAAT MI NIET LANGER DOOR ZE BELAGEN,
IK HEB ER, KORT GELEDEN, NOG TWEE DOODGESLAGEN

DE STILTE, DIE VOLGDE OP DIT ONVERWACHTE,
WERD DAAR UITEINDELIJK VAN BEURJD,
TOEN IEMAND ^(AIE HOEL) BIJ DE TJD,
ER BEGRIPVOL OM BEGON TE LACHEN.

MET DE BLIK OMHOOG.

HET LICHT VAN DE OCHTENDZON,
VERDRÛFT HET DONKER VAN DE NACHT,
DIE ALS EEN LODEN DEKEN,
LANG NIET VAN MIJN ZÏDE IS GEWEKEN.

IK HEB HET LEVEN LIEF.

ER IS WEER TOEKOMST.

ER IS WEER PERSPECTIEF!

IK HUNKER NAAR DE ZWAAR-BESNEEUWDE

TOPPEN,

OM VANUIT HET DAL,

MIJN ONRUST DAARIN WEG TE STOPPEN.

SOMS VOEL IK, BIJ HET KLIMMEN, NOG DE LAST

DAN GRÛP IK MIJ AAN ELKE STROHALM VAST.

MAAR IK BLÛF MIJ OP DE PIEKEN RICHTEN
EN WEET,

DAT IK NÛ NIET MEER ZAL ZWICHTEN.